

➔ **ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ nr. 195 din 12 decembrie 2002 (**republicată**) privind circulația pe drumurile publice**

CAP. I

Dispoziții generale

ART. 1

(1) Circulația pe drumurile publice a vehiculelor, pietonilor și a celorlalte categorii de participanți la trafic, drepturile, obligațiile și răspunderile care revin persoanelor fizice și juridice, precum și atribuțiile unor autorități ale administrației publice, instituții și organizații sunt supuse dispozițiilor prevăzute în prezenta ordonanță de urgență.

(2) Dispozițiile prevăzute în prezenta ordonanță de urgență au ca scop asigurarea desfășurării fluente și în siguranță a circulației pe drumurile publice, precum și ocrotirea vieții, integrității corporale și a sănătății persoanelor participante la trafic sau aflate în zona drumului public, protecția drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor respective, a proprietății publice și private, cât și a mediului.

(3) Autoritatea competentă în domeniul circulației pe drumurile publice privind inițierea și avizarea unor reglementari, precum și aplicarea și exercitarea controlului privind respectarea normelor din acest domeniu este Ministerul Afacerilor Interne, prin Inspectoratul General al Poliției Române.

(4) Reglementările privind circulația pe drumurile publice se emit, după caz, de către autoritățile publice centrale sau locale cu atribuții în acest domeniu, numai cu avizul Inspectoratului General al Poliției Române și cu respectarea acordurilor și convențiilor internaționale la care România este parte.

(5) Prevederile prezentei ordonanțe de urgență se aplică tuturor participanților la trafic, precum și autorităților care au atribuții în domeniul circulației și siguranței pe drumurile publice și în domeniul protecției mediului.

ART. 2

Îndrumarea, supravegherea și controlul respectării normelor de circulație pe drumurile publice se fac de către poliția rutieră din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române, care are obligația să ia măsurile legale în cazul în care constată încălcări ale acestora.

ART. 3

Circulația pe drumurile publice din zona de frontieră și din alte zone pentru care, potrivit legii, s-au stabilit restricții se face cu respectarea reglementărilor instituite pentru acele zone.

ART. 4

Controlul circulației vehiculelor aparținând instituțiilor din sistemul de apărare, ordine publică și siguranța națională se efectuează de către poliția rutieră, precum și de personalul desemnat de către aceste instituții.

ART. 5

(1) Administratorul drumului public, antreprenorul sau executantul lucrărilor, conform competențelor ce îi revin, cu avizul poliției rutiere, este obligat să instaleze indicatoare ori alte dispozitive speciale, să aplice marcaje pe drumurile publice, conform standardelor în vigoare, și să le mențină în stare corespunzătoare.

(2) Administratorul drumului public sau, după caz, antreprenorul ori executantul lucrărilor este obligat să semnalizeze corespunzător, cât mai repede posibil, orice obstacol aflat pe partea carosabilă, care stânjenește sau pune în pericol siguranța circulației, și să ia toate măsurile de înlăturare a acestuia.

(3) Autoritățile publice locale sunt obligate să amenajeze stațiile mijloacelor de transport public de persoane, prevăzute cu alveole sau refugii, cu avizul poliției rutiere.

(4) Se interzic amplasarea construcțiilor de orice fel și practicarea actelor de comerț pe trotuar sau pe acostament, în parcurile amenajate sau pe partea carosabilă, în condițiile în care acestea ar afecta siguranța circulației pietonilor și vehiculelor.

(5) În perimetrul stațiilor mijloacelor de transport public de persoane pot fi amenajate doar spații:

- a) de așteptare pentru călători;
- b) pentru comercializarea legitimațiilor de călătorie.

(6) În cazul producerii unui eveniment rutier ca urmare a stării tehnice necorespunzătoare a drumului public, a nesemnalizării sau a semnalizării necorespunzătoare a acestuia, precum și a obstacolelor ori lucrărilor care se execută pe acesta, administratorul drumului public, antreprenorul sau executantul lucrărilor răspunde, după caz, administrativ, contravențional, civil sau penal, în condițiile legii.

(7) Orice măsură de restricție a circulației pe drumurile publice se dispune de către administratorul drumului numai cu avizul poliției rutiere.

(8) Prin excepție de la alin. (7), în cazuri temeinic justificate, poliția rutieră poate dispune, fără acordul administratorului drumului public, măsuri temporare de restricție a circulației pe drumurile publice.

(9) În scopul asigurării desfășurării în condiții de siguranță a circulației pe drumurile publice, poliția rutieră poate solicita administratorului drumului public executarea sau, după caz, desființarea de amenajări rutiere.

ART. 6

În sensul prezentei ordonanțe de urgență, expresiile și termenii de mai jos au următorul înțeles:

1. acordare a priorității – obligația oricărui participant la trafic de a nu își continua deplasarea sau de a nu efectua orice altă manevră, dacă prin

acestea îi obliga pe ceilalți participanți la trafic care au prioritate de trecere să își modifice brusc direcția sau viteza de deplasare ori să oprească;

2. acostament – fâșia laterală cuprinsă între limita părții carosabile și marginea platformei drumului;

3. amenajări rutiere – totalitatea construcțiilor, dispozitivelor și oricăror mijloace tehnice, altele decât cele destinate semnalizării, amplasate pe drumul public în scopul asigurării securității rutiere;

4. ansamblu de vehicule – vehiculul cu motor cuplat cu unul sau două vehicule, care circulă pe drum ca o unitate;

5. autostrada – drumul național de mare capacitate și viteză, semnalizat special, rezervat exclusiv circulației autovehiculelor, cu sau fără remorci, care nu servește proprietății riverane, prevăzut cu două căi unidirecționale, separate printr-o zonă mediană sau, în mod excepțional, prin alte modalități, cu excepția unor locuri speciale sau cu caracter temporar, având cel puțin două benzi de circulație pe sens și banda de urgență, intersecții denivelate și accese limitate, intrarea și ieșirea fiind permise numai prin locuri special amenajate;

6. autovehicul – orice vehicul echipat cu motor de propulsie, utilizat în mod obișnuit pentru transportul persoanelor sau mărfurilor pe drum ori pentru tractarea, pe drum, a vehiculelor utilizate pentru transportul persoanelor sau mărfurilor. Vehiculele care se deplasează pe șine, denumite tramvaie, precum și tractoarele agricole sau forestiere nu sunt considerate autovehicule. Troleibuzele sunt considerate autovehicule;

6¹. anvelope de iarnă – anvelope omologate conform Directivei 92/23/CE a Consiliului din 31 martie 1992 privind pneurile autovehiculelor și ale remorcilor acestora, precum și montarea lor, Regulamentului Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite (CEE-ONU) nr. 30 sau Regulamentului Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite CEE-ONU nr. 54, după caz.

7. banda de circulație – subdiviziunea longitudinală a părții carosabile, materializată prin marcaje rutiere sau alte mijloace, dacă are o lățime corespunzătoare pentru circulația într-un sens a unui șir de vehicule, altele decât vehiculele care se deplasează pe două roți;

8. banda de urgență – subdiviziunea longitudinală suplimentară, situată la extremitatea din partea dreaptă a autostrăzii, în sensul de circulație, destinată exclusiv staționării autovehiculelor în cazuri justificate, precum și circulației autovehiculelor cu regim prioritar care se deplasează la intervenții sau în misiuni cu caracter de urgență;

9. banda reversibilă – banda de circulație, marcată și semnalizată, situată lângă axa drumului, destinată circulației autovehiculelor într-un sens sau în altul, în funcție de intensitatea traficului;

10. bicicleta – vehiculul prevăzut cu două roți, propulsat exclusiv prin forța musculară, cu ajutorul pedalelor sau manivelor;

11. coloana oficială – unul sau mai multe vehicule care circulă pe drumul public și sunt însoțite de unul sau mai multe autovehicule ale poliției

rutiere, care au în funcțiune semnale speciale de avertizare sonore și luminoase de culoare roșie;

12. conducător – persoana care conduce pe drum un grup de persoane, un vehicul sau animale de tracțiune, animale izolate sau în turmă, de povară ori de călărie;

13. abrogat.

13¹. eliminat.

14. drum public – orice cale de comunicație terestră, cu excepția căilor ferate, special amenajată pentru traficul pietonal sau rutier, deschisă circulației publice; drumurile care sunt închise circulației publice sunt semnalizate la intrare cu inscripții vizibile;

15. unități de asistență medicală autorizate – unitățile sanitare cu personal calificat și cu dotare corespunzătoare pentru examinarea medicală ambulatorie a candidaților la obținerea permisului de conducere și a conducătorilor de autovehicule, de tractoare agricole sau forestiere ori de tramvaie, autorizate de autoritatea de sănătate publică județeană sau de cea a municipiului București, după caz;

16. intersecție – orice încrucișare, joncțiune sau bifurcare de drumuri la nivel, inclusiv spațiile formate de acestea;

16¹. înmatriculare/înregistrare – operațiunea administrativă prin care se atestă că un vehicul poate circula pe drumurile publice. Dovada atestării înmatriculării/înregistrării este certificatul de înmatriculare/înregistrare și numărul de înmatriculare/înregistrare atribuit;

16². înmatriculare/înregistrare permanentă – operațiunea de înmatriculare/înregistrare prin care se atribuie certificat de înmatriculare/înregistrare și număr de înmatriculare/înregistrare pentru o perioadă nedeterminată;

16³. înmatriculare temporară – operațiunea de înmatriculare prin care se acorda certificat de înmatriculare și număr de înmatriculare pentru o perioadă determinată;

17. localitate – cătunul, satul, comuna, orașul și municipiul ale căror intrări și ieșiri sunt semnalizate în conformitate cu prevederile legale;

18. masă totală maximă autorizată – masă maximă a unui vehicul încărcat, declarată admisibilă în urma omologării de către autoritatea competentă;

19. mijloc tehnic certificat – dispozitivul care dovedește consumul de substanțe psihoactive ori prezența în aerul expirat a alcoolului sau prin care se probează încălcări ale unor reguli de circulație;

20. mijloc tehnic omologat și verificat metrologic – dispozitivul care stabilește concentrația de alcool în aerul expirat ori destinat măsurării vitezei;

21. moped – autovehicul, cu două sau trei roți, a cărui viteză maximă prin construcție este mai mare de 25 km/h, dar nu depășește 45 km/h și care este echipat cu un motor cu ardere internă, cu aprindere prin scântee, cu o capacitate cilindrică ce nu depășește 50 cmc sau cu un alt motor cu ardere internă ori, după caz, electric, a cărui putere nominală continuă

maximă nu depășește 4 kW, iar masa proprie a vehiculului nu depășește 350 kg, neincluzând masa bateriilor în cazul vehiculului electric. Este asimilat mopedului cvadriciclu ușor, astfel cum este definit la pct. 6 partea A din anexa nr. 1 la secțiunea 4 din Reglementările privind omologarea de tip și eliberarea cărții de identitate a vehiculelor rutiere, precum și omologarea de tip a produselor utilizate la acestea – RNTR 2, aprobate prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 211/2003, cu modificările și completările ulterioare;

22. motocicletă – autovehiculul cu două roți, cu sau fără ataș, echipat cu un motor care are o capacitate cilindrică mai mare de 50 cmc și/sau a cărui viteză maximă, prin construcție, depășește 45 km/h;

23. parte carosabilă – porțiunea din platforma drumului destinată circulației vehiculelor; un drum poate cuprinde mai multe părți carosabile complet separate una de cealaltă printr-o zonă despărțitoare sau prin diferența de nivel;

24. participant la trafic – persoană fizică ce utilizează, la un moment dat, drumul public;

25. pista pentru biciclete – subdiviziunea părții carosabile, a trotuarului ori a acostamentului sau pista separată de drum, special amenajată, semnalizată și marcată corespunzător, destinată numai circulației bicicletelor și mopadelor;

26. prioritate de trecere – dreptul unui participant la trafic de a trece înaintea celorlalți participanți la trafic cu care se intersectează, în conformitate cu prevederile legale privind circulația pe drumurile publice;

27. remorcă – vehiculul fără motor destinat a fi tractat de un autovehicul sau de un tractor agricol sau forestier;

28. remorcă ușoară – remorcă a cărei masă totală maximă autorizată nu depășește 750 kg;

29. semiremorcă – remorcă a cărei masă totală maximă autorizată este preluată în parte de către un autovehicul sau de către un tractor agricol sau forestier;

29¹. suspendarea înmatriculării – operațiune administrativă care constă în interzicerea temporară a dreptului de a pune în circulație și a utiliza un vehicul pe drumul public;

30. tractor agricol sau forestier – orice vehicul cu motor, care circulă pe roți sau pe șenile, având cel puțin două axe, a cărui principală funcție constă în puterea sa de tracțiune, conceput în special pentru a trage, a împinge, a transporta ori a acționa anumite echipamente, utilaje sau remorci utilizate în exploatarea agricolă ori forestieră și a cărui utilizare pentru transportul pe drum al persoanelor sau al mărfurilor ori pentru tractarea, pe drum, a vehiculelor utilizate pentru transportul persoanelor sau al mărfurilor nu este decât o funcție secundară. Sunt asimilate tractorului agricol sau forestier vehiculele destinate efectuării de servicii ori lucrări, denumite mașini autopropulsate;

31. abrogat;

32. trecere la nivel – încrucișarea la nivel dintre un drum public și o cale ferată sau linie de tramvai, care dispune de o platformă independentă;

32¹. triciclu cu motor – autovehicul cu trei roți dispuse simetric, a cărui viteză maximă prin construcție depășește 45 km/h, care este echipat cu un motor având o cilindree de peste 50 cmc, în cazul unui motor cu ardere internă, sau cu un motor electric cu putere nominală continuă ce depășește 4 kW;

33. trotuar – spațiul longitudinal situat în partea laterală a drumului, separat în mod vizibil de partea carosabilă prin diferență sau fără diferență de nivel, destinat circulației pietonilor;

34. deținător mandatat – persoană fizică sau juridică care folosește un vehicul în baza unui contract de leasing sau contract de închiriere;

35. vehicul – sistemul mecanic care se deplasează pe drum, cu sau fără mijloace de autopropulsare, utilizat în mod curent pentru transportul de persoane și/sau bunuri ori pentru efectuarea de servicii sau lucrări;

35¹. vehicul nou – vehicul care nu a mai fost niciodată înmatriculat;

36. vehicul cu mase sau dimensiuni de gabarit depășite – vehiculul care, datorită dimensiunilor sale ori mărfurilor transportate, depășește masele totale maxime admise sau dimensiunile de gabarit admise, prevăzute în reglementările legale;

37. vehicul în circulație internațională sau în trafic internațional – vehiculul care, prin deplasarea sa, depășește cel puțin o frontieră de stat;

38. zona drumului public cuprinde suprafața de teren ocupată de elementele constructive ale drumului, zona de protecție și zona de siguranță. Limitele zonelor drumurilor se stabilesc în conformitate cu prevederile legale;

39. zona pietonală – perimetrul care cuprinde una sau mai multe străzi rezervate circulației pietonilor, unde accesul vehiculelor este supus unor reguli speciale de circulație, având intrările și ieșirile semnalizate în conformitate cu prevederile legale;

40. zona rezidențială – perimetrul dintr-o localitate unde se aplică reguli speciale de circulație, având intrările și ieșirile semnalizate în conformitate cu prevederile legale.

CAP. II

Vehiculele

SECȚIUNEA 1

Condițiile privind circulația vehiculelor și controlul acestora

ART. 7

Orice vehicul care circulă pe drumurile publice trebuie să corespundă normelor tehnice privind siguranța circulației rutiere, protecția mediului și utilizarea conform destinației.

ART. 8

Pentru a fi conduse pe drumurile publice, fiecare autovehicul, tractor agricol sau forestier și tramvai trebuie să fie dotat cu trusă medicală de prim ajutor, două triunghiuri reflectorizante și un stingător de incendiu, omologate.

ART. 9

(1) Pentru a fi înmatriculate, înregistrate sau admise în circulație, autovehiculele și tractoarele agricole sau forestiere, remorcile și tramvaiele trebuie să fie omologate în condițiile legii.

(2) Categoriile de vehicule care pot fi admise în circulație fără a fi omologate se stabilesc prin ordin al ministrului transporturilor, cu avizul Ministerului Afacerilor Interne – Inspectoratul General al Poliției Române, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Documentul care atestă omologarea este cartea de identitate a vehicului, eliberată în condițiile legii.

(4) Pentru a fi menținute în circulație, vehiculele înmatriculate sau înregistrate, cu excepția mașinilor autopropulsate cu o viteză maximă constructivă care nu depășește 25 km/h, a autovehiculelor cu șenile, a tramvaielor și a vehiculelor cu tracțiune animală, se supun inspecției tehnice periodice, conform legislației în vigoare.

(5) Inspecția tehnică periodică se efectuează în stații autorizate, conform legislației în vigoare.

(6) Pentru autovehiculele și tractoarele agricole sau forestiere aparținând instituțiilor din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, inspecția tehnică periodică se poate efectua și în stații proprii, autorizate potrivit legii.

ART. 10

(1) Este interzisă circulația pe drumurile publice a vehiculelor care nu corespund din punct de vedere tehnic, a celor neasigurate obligatoriu de răspundere civilă auto pentru pagube produse terților prin accidente de circulație, a celor pentru care a intervenit suspendarea înmatriculării, precum și a vehiculelor înregistrate al căror termen de valabilitate a inspecției tehnice periodice a expirat ori este anulat.

(2) Constatarea deficiențelor vehiculelor se face de către poliția rutieră, iar verificarea stării tehnice a vehiculelor aflate în trafic pe drumurile publice se face de către poliția rutieră, împreună cu instituțiile abilitate de lege.

SECȚIUNEA a 2-a

Înmatricularea, înregistrarea și radierea vehiculelor

ART. 11

(1) Proprietarii de vehicule sau deținătorii mandatați ai acestora sunt obligați să le înmatriculeze sau să le înregistreze, după caz, înainte de a le pune în circulație, conform prevederilor legale.